

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztu: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

C. k. komisya krajowa do spraw osobowych mieszanych urzędów powiatowych mianowała adjunkta sądowego *Marcina Dsiame* prowizorycznym adjunktem powiatowym.

Lwów, 11. listopada 1864.

(Z urzędowej części *Gazety wiedeńskiej*.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem pismem gabinetowem z 20. listopada r. b. nadać najlaskawiej Swemu Jenerał-adjutantowi, rzeczywistemu szambelanowi i jenerał-majorowi, *Karolowi* hrabiemu *Condeshove* godność tajnego radcy z uwolnieniem od taxy.

C. k. ministerstwo finansów podaje do wiadomości, że ogólna suma będących w obiegu drobnych pieniędzy papierowych wynosiła z końcem października r. b. 4,210,713 zł.

Obwieszczenie.

Od roku 1859 istniejąca komisya ministeryalna do załatwienia dawniejszych spraw kolei żelaznych państwa, będzie rozwiązana z końcem listopada b. r. i od 1. grudnia b. r. sprawy tej komisji obejmie właściwy departament w ministerstwie finansów.

Wiedeń, 24. listopada 1864.

Z c. k. ministerstwa finansów.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 28. listopada.

Na przedwczorajszem posiedzeniu izby deputowanych Rady państwa przypadło z porządku dziennego pierwsze odczytanie trzech projektów rządowych: 1) względem wynagrodzenia, które ma być zapłacone towarzystwu żeglugi parowej *Lloyda* za służbę pocztową na morzu; 2) względem opłacania w portach należności bezczkowej, sanitarnej i kontumacyjnej, i 3) względem zmian §§. 4, 6, 9 i 11 ustawy z 7. grudnia 1858 o ochronie wzorów i modeli na wyroby przemysłowe. Deputowany *Herbst* proponował, ażeby ostatni z tych projektów odsłany został do wydziału zajmującego się projektem ustawy względem rozszerzenia ochrony marek na cudzoziemców, dla dwóch pierwszych zaś ażeby obrane zostały osobne wydziały z 9 członków. Izba przyjęła ten wniosek, i po zamknięciu posiedzenia przystąpiono do wyboru wydziałów.

Niektóre dzienniki wiedeńskie donosiły, że *ustawa wojenna* na zbrodnie zbrojnego powstania i oporu przeciw władzom ogłoszoną została we wszystkich prowincjach *Lombardo-Weneckiego Królestwa*. *Jen. kor.* zaprzecza jednak temu, gdyż dowiadyuje się z wiarogodnego źródła, że ogłoszenie stanu wojennego rozciąga się tylko na ośmnaście powiatów prowincyi *Udine* i *Belluno*.

„Centralny komitet wenecki“ w Turynie oświadcza w odezwie podpisanej przez emigrantów *Giuseppe Finzi*, *Giov. Giustinian*, *A. Menghini* i *Alberto Casaletto*, że wychodźców, których wypadki w Friaulu zmuszają przejść na terytorium włoskie, będzie wprawdzie wspierać jako braci, ale nigdy nie przylączy się do powstania w Wenecyi, jeżeli ono nie nastąpi na wezwanie Króla włoskiego. Były wenecki adwokat *Tecchio* złożył swoją godność jako prezydent tego komitetu, i z tego wszystkiego można wnosić, że ruch powstańczy już się kończy.

Już od jakiegoś czasu nadmieniano o tem półurzędowe organa pruskie, że *stosunki między Prusami i Anglią zaczynają się polepszać*, i że wkrótce da się przywrócić dawne przyjazne porozumienie między temi państwami. Nadzieję tę pokładają w Prusiech głównie na mianowaniu Lorda *Napiera* ambasadorem angielskim w Berlinie, i z tego powodu pisze *Nordd. Allgem. Ztg.*, że angielskiego posła Lorda *Napiera* poprzedza sława, iż umiał utwierdzić stosunek przyjazni między Anglią i tym rządem, przy którym przedtem był zawierzytelniomy, i ztąd też można z mianowania jego ambasadorem angielskim przy dworze pruskim wyprowadzać pomyślnie wnioski co do stosunków między Anglią a Prusami.

Z Paryża piszą do *Const. Oester. Ztg.*, że pan *Drouin de Lhuys* miewał temi dniami kilkakrotne konferencye z księciem *Metternichem* i składał przy tej sposobności bardzo uspakajające oświadczenia co do zamiarów swego rządu, a mianowicie zapewniał, iż *tendencyjne tłumaczenie konwencji wrześniowej* nie znajduje uznania w Paryżu, i rząd cesarski będzie czuwać nad tem, ażeby w dośłownem znaczeniu wykonana została.

Zresztą wiadomości z Paryża potwierdzają, że *polityka zagraniczna spoczywa* tam zupełnie w tej chwili. Dwór bawi się łowami w *Compiegne*, a rada ministeryalna, która była naznaczona na wczoraj, miała zajmować się sprawami polityki wewnętrznej, a mianowicie sprawozdaniem finansowem *Foulda*, które do tego czasu

miało być już ogłoszone. — Książę *Talleyrand-Perigord*, nowy ambasador francuzki w Petersburgu, który temi dniami zabierał familię swoją z Paryża, zachwycony jest przyjęciem, jakiego doznał na dworze rosyjskim, z czego wnoszą, że w Petersburgu chcianoby przynajmniej pozornie zatrzeć niemiłe wrażenie spotkania się Cesarza *Alexandra* z *Napoleonem* w Nicey. Cesarzowa *Eugenia* jednak nie myśli przed końcem lutego oddać wizytę Cesarzowej rosyjskiej w Nicey.

La France poświęca znowu dłuższy artykuł *kongresowi europejskiemu*. Między innymi cytuje ona jako poręczyciela dziennik *International*, który utrzymuje, że główny przeciwnik tego projektu, Anglia, zmienił już znacznie swoje zdanie w tej mierze. I tak miano na ostatniej radzie ministeryalnej w Londynie zajmować się kwestyą kongresu europejskiego, a Lord *John Russell* miał oświadczyć, że gotów jest teraz bronić w obec innych mocarstw projektu, który dawniej zbijał sam tak mocno.

Z Turynu donoszą do *Jen. kor.*, że odkad przeniesienie stolicy do Florencyi niepodlega już żadnej wątpliwości, przygotowuje się ztamtąd formalna wędrówka ludów do nowej stolicy. Dyplomaci, urzędnicy, bankiery, kupcy, właściciele hotelów i kawiarni, przemysłowcy wszelkiego rodzaju a oraz cały legion próżniaków i ulicznic myślą teraz o tem tylko, by się przenieść do Florencyi, gdzie spodziewają się, że znowu zakwitną im róże i sakwy napełnią się nanowo. Rozumie się samo przez się, że także dzienniki się wynoszą; słowem zdaje się, jak gdyby nikt zgoła nie chciał pozostać w Turynie. Co do odjazdu króla i familii królewskiej słychać, że czynią już także spieszne przygotowania do tego gdyż *Wiktor Emanuel* chciałby stanąć już we Florencyi z końcem przyszłego miesiąca. Zresztą słychać, że dzień odjazdu Króla nie będzie wcale ogłoszony, zapewne dla uniknięcia scen pożegnawczych lub zbiegowisk, i Turyn dowie się tylko pewnego poranku, że Król odjechał i niepowróci już więcej.

Konwencya wrześniowa została tedy przeważną większością głosów w parlamencie turyńskim przyjęta. Można się było tego spodziewać, jest to bowiem dowód uległości dla Francyi, której dzielsiejsze tak zwane królestwo włoskie nie odmówić nie może. Zżyma się daremnie przeciwko temu stronnictwo ruchu; zżymać się muszą wszyscy ci, w których uczucie godności narodowej nie wygasło. Z całego toku negocyacji w tej sprawie jasno się wykazuje, iż Włochy na zmianie dawnego stanu rzeczy nic nie zyskały. Miejsce łagodnego wpływu Austrii, która jedynie prawdziwe dobro ludów włoskich miała na celu, zajęty despotyczne nakazy cesarza Francuzów, którym Włochy bezwarunkowo ulegać muszą. Król *Wiktor Emanuel* z prawowitego i prawdziwie niepodległego monarchy szczerpłgo zaiste sardyńskiego państwa, jako tak zwany król włoski stał się teraz uległym wazalem cesarza Francuzów.

W Rzymie spodziewają się ciągle jeszcze, że *stosunki włoskie* wezmą obrót pomyślniejszy dla stolicy papieżkiej, i kurya rzymska zamierza zachowywać się całkiem biernie w nadziei, że Cesarz *Napoleon* odstąpi w końcu przeciw od wykonania konwencyi wrześniowej. Kilkakrotnie miano czynić już kroki u Cesarzowej *Eugonii*, ażeby skłonić ją do wstawienia się za rządem papieżkim; ale wszystkie te usiłowania były dotąd bezskuteczne i postępowanie Cesarzowej miało zmienić się zupełnie od czasu powrotu jej ze *Schwalbach*. Oświadcza ona otwarcie, że dowiedziała się z ubolewaniem o zawarciu konwencyi z Włochami, ale nie może się sprzeciwić polityce Cesarza, której przewodniczy głównie interes Francyi.

Jak piszą *Jen. kor.* ze *Stambułu* poświęca teraz rząd turecki całą uwagę *stosunkom nad niższym Dunajem*, względem których uczynił już nawet przedstawienia Porcie rząd rosyjski przez swojego posła w Stambule, jenerała *Ignatiowa*. Osobliwie śledzi *Porta* bacznie pewne wypadki i przygotowania w *Czarnogórze*, o których bywa szczegółowo uwiadamiana. Książę serbski bowiem, którego zachowanie się znajduje teraz u Porty szczególniejsze uznanie, udziela pilnie władzom rosyjskim potrzebnych wyjaśnień o stanie rzeczy w *Czarnogórze*, a rząd rosyjski stara się znowu o to, ażeby uzupełniać wiadomości Porty, czerpane z raportów jej własnych organów. Jakoż ma być już rząd turecki przygotowanym na wszelkie wypadki i poczynił już stosowne rozporządzenia w tej mierze.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 27. listopada. „*Gazeta Narodowa*“ ogłosiła w num. 260 z dnia 13. listopada r. b. wiadomość, jakoby według doniesienia c. k. austryackiego konsulatu jenerałnego, rząd ces. rosyjski miał oświadczyć, że gotów jest wydać wszystkich poddanych austryackich, którzy się od początku powstania dostali w niewolę rosyjską, jeżeli żadnej innej prócz politycznej nie popełnili zbrodni. Wiadomość ta jest mylna. Donoszą nam bowiem z *Królestwa Polskiego*, że zdarzają się teraz wprawdzie częstsze wypadki, iż rząd

ces. rosyjski nie wstawienie się rządu naszego dozwala powrotu do kraju pojedyn. czym poddany austriackim będącym w niewoli rosyjskiej, ale o oświadczeniu rządu rosyjskiego względem uwolnienia wszystkich poddanych austriackich, jak to donosiła „Gazeta narodowa“, nie tam wiadomo. Mylnie doniesienie „Gazety narodowej“ mogło z tą powstanie, że w nowszych czasach rząd rosyjski odstawił do Austrii poddanych tutejszych, którzy teraz jako podejrzani o udział w powstaniu popadają w ręce władz ces. rosyjskich. To postępowanie jednak nieodnosi się bynajmniej do skondemnowanych już dawniej przez rząd rosyjski lub na wygnanie wysłanych poddanych austriackich.

Wiedeń. 26. listopada. (*Nowiny dwory. — Wiadomości bieżące.*) Najjaś. Pan przyjmował przedwczoraj na audyencyi namiestnika Morawii barona *Poche*, biskupa siedmiogrodzkiego Księcia *Solos*, biskupa *Ranoldera*, i odbierał raporta prezydenta ministrów Arcyksięcia *Rainera* i hrabiego *Mensdorffa*.

W łowach dworskich, które odbywały się przedwczoraj w Jedlersee, brali udział Książę Grammont, hrabia Stackelberg, hrabia Moosburg, hrabia Bray-Steinburg, baron Stockhausen i inni członkowie ciała dyplomatycznego. — Arcyksiążę *Józef* z małżonką zabawi tu jeszcze jakiś czas, a potem udadzą się do Lincu. — Książę *August* koburgski przybył tu przedwczoraj z Ebenthalu. — Fml. baron *Gablentz* przybędzie tu w pierwszych dniach przyszłego tygodnia i zajmie kwatery w hotelu pod „Dworem austriackim.“

Książę Hohenzollern-Sigmaringen przybył tu dnia 24go bież. mies. wieczorem i był przyjmowany w dworcu kolei przez posła pruskiego hrabiego Werthera. Nazajutrz po przybyciu o godz. 11. przed południem Jego ces. Mość przyjmował księcia. O godzinie 12ej Cesarz Jego Mość odwiedził księcia w „hotelu Munsch.“ Na popołudniu książę był zaproszony do stołu dworskiego. Posel austriacki w Sztokholmie, hr. Karnicki, przybył tu dn. 24go h. m. Dziś będzie recepcya u posła Ameryki północnej.

(*Honorowe obywatelstwo.*) Deputacya rady gminnej miasta Wiednia, do której należeli burmistrz Dr. Zelinka, zastępca burmistrza Dr. Mayrhofer i radca gminy Gerhardt, wręczyła dnia 23go h. m. Jego Excelencyi członkowi izby panów Hrabieciu Antoniemu *Auersperg* dyplom na honorowe obywatelstwo, które miasto Wiedeń nadało temuż w uznaniu jego prac literackich i jego czynności w radzie państwa.

Hr. *Auersperg* w odpowiedzi na przemowę deputacyi wyraził radość swoją z uzyskania prawa obywatelstwa w mieście, w którym kształcił się, i które tem samem uważa za miejsce rodzinne, a co do swego działania w izbie panów dodał, że jest ono wyrazem jego wewnętrznego przekonania.

(*Posiedzenie izby deputowanych z d. 24. listopada.*)

Na posiedzeniu izby deputowanych z dn. 21. listopada zajęli miejsca na ławicy ministerjalnej Ich Exc. pp. *Schmerling*, *Burger*, *Hein*, *Frank*, *Plener*.

Po odczytaniu pisma p. *Rosthorne* deputowanego z Karyntyi, w którym tenże mandat swój złożył, zabrał głos Jego Ex. minister stanu odpowiadając na interpelacyę dep. *Schindlera* względem złożenia projektu do prawa o odpowiedzialności ministrów. Jego Ex. p. minister oświadczył, iż rząd nie ma zamiaru złożyć w obecnej kadencyi projekt do prawa wyżej powołanego, a to z powodu, iż projekt takowy nie tylko nie przyspieszył załatwienia wiszących jeszcze dyferencyj konstytucyjnych, leczby takowe raczej spóźnił, bo prawo względem odpowiedzialności ministrów w ten czas dopiero będzie na czasie jak ustawa zasadnicza państwa we wszystkich częściach monarchii przeprowadzona zostanie. Nie masz dotąd jasnego poglądu ani co do osób, które mają być odpowiedzialne, ani co do korporacyj przed którymi odpowiedzialne być mają. W niektórych sejmach krajowych rozbieżano kwestyę odpowiedzialności nawet namiestników cesarskich, a w sejmie siedmiogrodzkim jeden z członków wystąpił z wnioskiem, ażeby nadworny kanclerz siedmiogrodzki odpowiedzialny był przed najwyższym sądem siedmiogrodzkim, który nowo uformowany być ma. Zarzut, iż brak prawa o odpowiedzialności ministrów tamuje rozwój życia konstytucyjnego, jest mylny. Prusy, Hanower, Saxonia i Bawarya od dawna już mają konstytucyę a prawa o odpowiedzialności ministrów nie mają. W Belgii i w Holandyi odpowiedzialność ministrów w zasadzie tylko jest wyrzeczona, lecz nie masz prawa odpowiedzialności tę określającego. Tak samo w Hiszpanii i w Portugalii. W końcu p. minister oświadczył, iż jakkolwiek załatwienie tej kwestyi pożądane być może, takowe jednak dziś nie jest na czasie.

Następnie dep. *Taschek* jako referent wydziału do zgłębienia propozycyji finansowych wniósł:

1. Ażeby zamknięcie rachunków z przychodów i wydatków państwa na rok 1862 przekazane zostało komitetowi z 18 członków złożonemu.

Na wniosek dep. *Wintersteina* izba postanowiła przekazać zamknięcie rachunków wydziałowi finansowemu, wybrać się mającemu.

2. Wydział finansowy dla zgłębienia budżetu składać się ma z 36 członków (przyjęto).

3. Propozycyę podatkową przekazać wydziałowi z 21 członków, po 2 z każdego kraju koronnego, a 5 z ogółu izby (przyjęto).

4. Propozycyę względem prz. edaży dóbr państwa przekazać wydziałowi finansowemu (przyjęto).

W końcu wydział wnosi ażeby pięć innych propozycyji finansowych przekazane zostały 5 wydziałom po 9 członków, tak iż w ogóle będzie siedm wydziałów z 102 członków. Wniosek ten przyjęto, poczem izba przystąpiła do wyboru wydziału finansowego. W pierwszym skrutynium wybrani zo stali: *Giskra*, *Dobhoff*, *Brinz*, *Pratobewera*, *Herbst*, *Brestl*, *Taschek*, *van der Struss*, *Hopfen*, *Skene*, *Wurzbach*, *Winterstein*, *Grocholski*, *Stummer*, *Kuziemski*, *Ingram*, *Tentich*, *Kirchmajer*, *Schindler*, *Kaisersfeld*, *Bachofen*, *Hagenauer*, *Groiss*, *Stamm*, *Steffens*, *Alesani*, *Eiselsberg*, *Barutin*, *Rabel*, *Eug. Kinski*, *Hartig*, *Wohlbend*.

Z tak odbytego głosowania pokazało się, iż tylko 32 członków otrzymało potrzebną liczbę głosów. Prezes zatem wezwał izbę do dalszego wotowania.

W tem miejscu dep. *Giskra* zwrócił uwagę, iż jeden z wybranych członków wydziału dep. *Barutin* nie złożył dotąd ślubowania, a nawet jest nieobecny. Izba postanowiła wybór dep. *Barutin* uważać jako nie były, i w powtórnym głosowaniu wybrała do uzupełnienia wydziału finansowego dep. *Alduleanu*, *Eichhofs*, *Vrintca*, *Simonowicza* i *Streita*.

Poczem posiedzenie zamknięte i do dnia jutrzejszego odroczone zostało.

Na posiedzeniu z dnia 25. listopada zajęli miejsca na ławicy ministerjalnej Ich Excel. pp. *Schmerling*, *Meccery*, *Lasser*, *Hein*, *Frank*, naczelnik sekcyyj *Kalchberg*.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego dep. *Bachofen von Echt* złożył następującą interpelacyę: Wiele dzienników, a mianowicie gazeta tryestyńska z dnia 21. listopada opisały, w jaki sposób pierwszy transport ochotników austriackich do służby meksykańskiej w Austrii zawierbowanych na statku „Bolivian“ wysłany został; z opisu tego pokazując się, iż dwa razy tyle ludzi na statku tym zamieszczono, ile według zwykłych reguł transportu umieścić wypadało. Że zaś większa część ochotników składa się z poddanych austriackich, wysłanie ich nastąpiło z portu austriackiego, przypuścić zaś nie można, ażeby to, co się stało, nie doszło do wiadomości władz morskich, przeto podpisani zapytują się Jego Excel. ministra marynarki, czyli ma o tem wiadomość, w jaki sposób pierwszy transport ochotników meksykańskich przesłany został, i jakie środki użyla c. k. władza morska dla obrony poddanych austriackich na terytorium austriackim, przed postępowaniem, które, jeżeli opisy właściwe zgadzają się z prawdą, przeciwne jest wszelkim prawom ludzkości.

Z porządku dziennego izba przystąpiła do wyboru wydziału względem reformy podatków. Wydział ten składać się ma z 21 członków, z których 16 z różnych krajów, a 5 z ogółu izby wybrani być mają. Do pierwszej kategorii wybrani dep. *Kaiser*, *Pannmerer*, *Pfeiffer*, *Obst*, *Oberteithner*, *Khuenburg*, *Froschauer*, *Sartori*, *Derbies*, *Flek*, *Lapenna*, *Goriup*, *Juzyczyński*, *Wężyk*, *Puskarin*, *Gull*. Z ogółu zaś izby wybrani *Wrba*, *Tinti*, *Demel*, *Schlögl*, *Mühlfeld*.

Następnie wybrano do wydziału względem znizienia podatku osobistego w Siedmiogrodzie dep. *Obert*, *Mann*, *Mandelblüh*, opata *Wilh. Eder*, *Aichenegg*, *Hanisz*, *Schneider*, *Sadil*, *Grünzer*.

Poczem posiedzenie zamknięte i do jutra odroczone zostało.

Po zamknięciu posiedzenia zebrały się wydziały w swych lokalach do wyboru komitetów względem prawa o znizieniu o 10% podatku od wódki, o zniesieniu wolności od podatków w powiecie lennym *Asch*, i o zmianie §. 262. regulaminu ceł i monopolów. Do komitetu względem zniesienia wolności od podatków w obwodzie lennym *Asch* wybrani dep. *Neumeister*, *Gschier*, *Fleischer*, *Friedenfels*, *Krasa*, *Mende*, *Hassmann*, *Wenisch*, *Mandelblüh*; do komitetu względem znizienia podatku od wódki dep. *Horodyjski*, *Dietl*, *Eichhoff*, *Daubek*, *Kriwanek*, *Prosskowec*, *Wrba*, *Toth*, *Riese-Stallburg*; do komitetu względem zmiany §. 262 regulaminu ceł i monopolów dep. *Bachofen*, *Lohninger*, *Körner*, *Gschntzer*, *Swida*, *Steffens*, *Sartori*, *Roth*, *Riese-Stallburg*.

Po zamknięciu posiedzenia ukonstytuował się też wydział finansowy i wybrał na przewodniczącego dep. *Pratobewera*, na jego zastępcę dep. *Taszką*, a na sekretarzy *Stamma*, *Stummera* i *Simonowicza*.

Wydział do reformy podatków wybrał na przewodniczącego dep. *Khuenberga*, na sekretarzy dep. *Gulla* i *Fleka*.

Włochy.

(*Smutny stan rzeczy w Neapolitańskim.*) Do *Constit. österr.* *Ztg.* piszą z Neapolu pod dniem 19. listopada, iż podatki w Neapolitańskim z trudnością wielką wpływają, i że przy ich ściąganiu przychodzi często do krwawych excesów. Pieniądze znikają coraz bardziej, każdy je chowa, bo niepewność przyszłości napełnia całą ludność przestachem i niepokojem. Rozbójnictwo wznosi się coraz bardziej, a wszelkie usiłowania wojska ku jego wytopieniu są nadaremne. Rozbójnicy mają mundury podobne do ubiorów gwardyi narodowej i uzbrojeni są w dobre rewolwery. Między rozbójnikami wielu znajduje się jezdnych, którzy są postrachem całych prowincyi. Delizanse i poczty wystawione są na ciągłe napady, liczba rozbójników powiększa się z każdym dniem, bo ludności brakuje na zarobku i pracy, przy zupełnym upadku rolnictwa przemysłu i handlu.

Niemcy.

Berlin, 23. listopada. (*Roskas do armii.*) Jego kr. Wysokość Król Fryderyk Karol wydał następujący rozkaz do armii, drogą telegraficzną zakomunikowany:

Główna kwatera Flensburg, 16. listopada 1864.

Towarzysze z armii sprzymierzonej! Pokój został zawarty, i ta druga wojna duńska jest ukończona. Zaszczepny pokój po chlubnej wojnie!

Armia sprzymierzona rozdziela się, i moje dowództwo ustaje.

Czuje potrzebę podziękować pierwszej dowodzącym panom generałom, dowódcom, oficerom i żołnierzom, za zaufanie i gotowość, która zawsze i wszędzie spotykałem równie jak mój poprzednik feldmarszałek hrabia Wrangel. Takie postępowanie zapewniło nam powodzenie.

I rzeczywiście, wszędzie i zawsze sztandary nasze odnosiły zwycięstwo i co nawet trudnego przedsięwzięcie, powiodło się Wam. W tym i każdym innym względzie wyprawa 1864 będzie pamiętna dla Was i dla potomności.

Po 50 latach Austria i Prusy znowu walczyły wspólnie za tę samą sprawę. I ściśle sprzymierzeni, jak są nimi nasi monarchowie, i Wy, austriacy i pruscy towarzysze broni postępowaliście jak bracia. Żadne nieporozumienie, nie zamąciło tej zgody.

Na pamiątkę tego miło nam będzie nosić na jednakowych wstążkach medal na pamiątkę wojny wybity, który nasi monarchowie rozdają nam za tę wyprawę. Kolory wstążki przypominają nam białą, abyśmy w przyszłości byli zawsze tak dobrymi towarzyszami jak teraz, i że „Austria i Prusy w połączeniu“ są silne i potężne, a nawet co daj Boże niezwyciężone!

Dowódca armii sprzymierzonej:
Fryderyk Karol, generał jazdy.

Królestwo Polskie

Warszawa, 25. listopada. (*Zaprzeczenie. — Licytacja dochodów konsumcyjnych.*) *Dziennik Warszaw.* pisze, że pogłoski jakimi straszą wychodźców, w złośliwym zamiarze wstrzymania ich od powrotu do kraju, gdzie po dopełnieniu obrzędów wymaganych ze strony rządu mogliby stać się dobrymi i pożytecznymi obywatelami, — rozpuszczane są przez tę samą propagandę bezrządu, gnieżdżąca się zagranicą, której ohydne kłamstwa i potwarze ciągle odślanialiśmy. Ani w Lubelskiej, ani w żadnej innej gubernii, powracający do kraju na podstawie znanego postanowienia Namiestnika nie podlegają żadnym przesładowaniom, oprócz wykonania bardzo lekkich formalności przepisanych przez to postanowienie, a że tak jest w istocie, za dowód służy to, że ciągle powracają pragnący skorzystać z tej łaski i osiedlają się w miejscach swego zamieszkania, z wyjątkiem rozumie się tych, którzy dowodzili bandami, lub należeli do zandarmów wieszających, ale i ci stawieni są naprzód przed sądem, który oznacza ich winę dopiero po ścisłym zbadaniu stopnia udziału ich w ostatnim powstaniu.

Ten sam dziennik donosi: W ciągu bieżącego miesiąca odbyły się w rządzie gubernialnym Warszawskim licytacje na wydzierżawienie dochodów konsumcyjnych z miast rządowych tutejszej gubernii na dwa następujące lata. Liczba osób ubiegających się o dzierżawę była bardzo znaczna i rezultat z licytacji tych wypadł jak najpomyślniejszy; albowiem otrzymana przewyżka w dochodach wspomnianych dla skarbu, w stosunku cen, za jakie dochody te w roku bieżącym są wydzierżawione, wynosi ogółem sumę rsr. 80.836 kop. 97 rocznie; co świadczy o wzmagającym się rozwoju przemysłu i ustaleniu stosunków ekonomicznych kraju.

Kronika.

(Pożary.) Dnie 23go b. m. powstał pożar prawdopodobnie przez nieostrożność z fajki w domu właścianina Jana H. w Łodzinie, w obwodzie sanockim, i zniszczył wszystkie jego budynki mieszkalne i gospodarskie, cały plon tegoroczny i rozmaite sprzęty gospodarskie, wszystko razem wartości 507 złr. w. a.

Podobnie pogorzał dnia 5go b. m. w Słobudce, w obwodzie brzeżańskim, właścianin tamtejszy Filip P., któremu również spłonęły wszystkie budynki i cały plon tegoroczny.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 25. listopada. Handel zbożem w tygodniu ubiegłym nie był wcale więcej ożywiony jak w poprzednim. Partye na targ zwiezione z trudnością znajdują odbyły na potrzeby miejscową, a o wywozie nie można myśleć, ponieważ z doliczeniem kosztów transportu towar wypadłby daleko drożej jak na miejscu sprzedają. Niezwykła stagnacja w handlu zbożem wywiera wpływ nader niekorzystny, ponieważ brak pieniędzy, jakiego doznają producenci daje się uczuć we wszystkich kołach. Płacono pszenicę najlepszego gatunku korzec po 6 zł. jęczmień 140 \mathcal{E} wagi po 3 zł. 40 c. do 50 c., żyto 160 \mathcal{E} wagi po 3 zł. 40 c. do 60 c. owies 100 \mathcal{E} wagi po 2 zł. 20 c. do 25 c. Kolej żelazną nie tygodniu ubiegłym nie wywieziono. Różnych gatunków maki stało 33 cet. do Rzeszowa i 64 cet. do Przemyśla. Lnu, koni i pakul nadesłano tu z przeznaczeniem do wywozu: 341 cet.

do Berna, 93 cet. do Bielska, 167 cet. do Wiednia, 333 cet. do Wrocławia i 131 cet. do Pragi. Chmielu wywieziono znowu 2 pomniejszych partye, a mianowicie 49 cet. do Pragi i 77 cet. do Lobositz. Nasienia lnu wysłano 2249 cet. do Wrocławia. Spirytusu wywieziono kolejną 119 cet. do Krakowa, a bobu 91 cet. do Krakowa, 217 cet. do Wrocławia, 304 cet. do Myślowiz i 87 cet. do Pragi. Przesyłki wełny po większej części z Rosy na Brody, powiększyły się znowu w ubiegłym tygodniu, i wywieziono 109 cet. do Berna, 267 cet. do Bielska, 29 cet. do Staudinga, 27 cet. do Opawy i 219 cet. do Wrocławia. W handlu cukrem popyt ogranicza się na potrzebę najbliższych tygodni, i większe zamówienia nie mają miejsca, ponieważ spodziewanem jest spadanie cen. W obrocie miejscowym produkta rafinerii w Staudingu sprzedają cetrnar po 35 do 36 zł. w. a. Kolej lwowsko-czerwiowiecka powierzyła dowód szyn i innych materiałów żelaznych spółce spedytorów, do której należą firmy lwowska, krakowska i wiedeńska. Cena przeciętna dowozu z Krakowa aż na miejsce odstawy wynosi od cetrnara 1 zł. 35 c. — Część przesyłek będzie transportowana z Krakowa Wisła aż do ujścia Sanu, a zład do Jarosławia. — Przewóz węgla kamiennych kolejną Karola Ludwika przybiera coraz większe rozmiary, osobliwie w okolicy Krakowa, a mianowicie do Wieliczki, Bochni, Słotwiny i Tarnowa. Przesyłki nafty i oleju skalnego pomazają się podobnie, a w Przemyślu i Tarnowie urządzono osobne składy na pomieszczenie tych artykułów. Bydła rześnego i opasowego przeznaczonego do Lipnika, Ołomuńca i Florisdorfu, wywieziono w tygodniu ubiegłym 830 sztuk.

Lwów, 19. listopada. W I. połowie b. m. były na targach w obwodach stryjskim i tarnopolskim następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

	Miejscetargu:											
	Bukaczowce		Kalusz		Roznatów		Zurawno		Trombowla		Tarnopol	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluta austriacka											
Mec pszenicy . . .	2	50	2	60	2	80	3	6	2	6	1	96
„ żyta . . .	1	15	1	80	1	70	1	73	1	5	1	3
„ jęczmienia . . .	1	10	1	50	1	20	1	35		90		93
„ owsa . . .		80		80		75		85		80		67
„ lreżki . . .	1	40	1	50					1	10	1	4
„ kukuradzy . . .	2		2	40	2	60						
„ ziemniaków . . .		80	1				1	25		50		64
Cetrnar siana . . .	1		2			70	1	25			1	60
„ wełny . . .												
„ nasienia koniecu . . .												
Sąg drzewa twardego . . .	6	30	5	25	5	50	3	90			11	
„ „ miękkiego . . .	5	25	4	25	4	20	2	50			9	
Funt mięsa wołowego . . .		8		10		8		8		11		12
Mas okowity . . .		60		45		35		49		60		66

Ostatnia poczta.

Kraków, 27. listopada. Jego Exc. Namiestnik i komendujący generał Galicyi i Bukowiny fml. baron *Paumgarten* przybył wczorajszym wieczornym pociągiem do Krakowa.

Berlin, 25. listopada. *Militar. Blätter* donoszą, że odchodzące na załogę do Księstw pałki pruskie mają się tak urządzić, by tymczasowo pozostać przez trzy lata w Księstwach. — Na dzisiejszym posiedzeniu trybunału sądowego proponował prokurator państwa na plebana Jarochowskiego i właściciela dóbr Mileckiego 15letnią, na dzierżawcę dóbr Braunecka 10letnią, a na właściciela dóbr Wierzbńskiego 6letnią karę więzienia; prócz tego proponował uwolnienie właścicieli dóbr Seweryna i Faustyna Radońskich jako niewinnych.

Berlin, 26. listopada. Z Hanoweru donoszą urzędownie pod d. 26. b. m.: Podług umowy zawartej w Kiel wkroczą jutro do Rendsburga batalion Hanoweranów i dwie kompanie Sasów, i przyjmowane będą ze strony pruskiej z honorami wojskowymi. Wojska związkowe zajmą osobną część miasta wyłącznie i niezależnie od komendy sprzymierzonych. — Dziś o godzinie 7. zrana defilował przed Królem 2 batalion austriackiego pułku piechoty W. Księcia Heskiego; o godzinie 1 w południe odbył Król przegląd pułku piechoty Króla belgijskiego.

Bruxela, 25. listopada. Senat przyjął ustawę względem stypendyów 28 głosami przeciw 26, i to wraz z odrzuconym artykułem 49. Trzech senatorów wstrzymało się od głosowania.

Turyń, 25. listopada. Senat przyjął ustawę finansową 108 głosami przeciw 27. W izbie deputowanych przedłożył minister spraw wewnętrznych projekt ustawy, który żąda upoważnienia na to, by prawo cywilne, handlowe i morskie, jako też kilka innych ustaw ogłosić dla całego Królestwa.

Ateńny, 19. listopada. Do złożenia przysięgi naznaczony został Królowi dzień 16. listopada st. s. Profesorom uniwersytetu odjęto prawo wybierania deputowanych.

Konstantynopol, 19. listopada. Ismet Basza będzie mianowany jenerałnym gubernatorem Smyrny. Porta nie zezwala na projektowany order rumuński.

